207. Kanailjelied

Soprano
Alto
Tenor
Bass

't Is het ka - nail - je dat steeds zon - der poo - zen met lijf en geest voor 't gan - sche mensch - dom slaaft, en in zijn schoot hoort
't Is het ka - nail - je dat uw rij - ke ker - ken en uw pa - lei - zen op - trekt uit het zand. Waar men ook blikt, g' ont -

men slechts zuch - ten loo - zen, het lijdt ge - brek en nie - mand die het laaft. Het wordt ver - acht, als red' - loos vee ver - stoo - ten
moet zijn reu - zen wer - ken, om u te voên be - bouwt het ook het land. 't Zijn de ka - nail - jes die de ko - len del - ven

van hen voor wier be - staan 't ge - du - rig zweet. 't Be - woont in 't slijk de krot - ten van de groo - ten waar - in 't ver - teert van
op - dat er vuur en warm - te we - zen zou, doch gij ver - geet en houdt die voor u zel - ven en hun ge - zin sterft

wan - hoop, ziek - te en leed. Gij zijt ka - nail - je heeft men ons ver - we - ten! Ge-groet ô naam die zo - veel grootsch be - vat... Ka-nail-je
's win - ters van de kou.

zwoeg, uw mees - ters moe - ten e - ten, als gij niet werkt, dan staakt het le - vens - rad.